BETŰ- ÉS ZENEI JELEK

ë = középzárt *e*
h, de, mer stb. = sorkezdő támaszkodók
(a), (de) stb. = a sorszerkezet többletszótagai
j = magánhangzó-torlódást szétválasztó hang
e' = hosszú *e*, a következő mássalhangzó rovására hosszabbodik (*e're*)
a' = hosszú *a*, a következő mássalhangzó rovására hosszabbodik (*a'ra*)
ä = kupuszinai mély *á* (imádság)
á = kupuszinai magas *a* (árát)

Valamivel magasabb, ill. alacsonyabb hang

Egyenlő erejű hangokból álló melizma, azaz egy szótagra jutó két vagy több hang

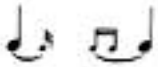
Díszítőhang. Ha nincs áthúzva, a főhang értékéből kell levonni az értékét

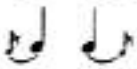
Áthúzott díszítőhang, értéke irracionálisan rövid

Glissando (csúszás) lefelé vagy felfelé meghatározott kezdő, ill. végző hanggal

Korona, a hang értékét hosszabbítja legfeljebb a felével

A jelölt értéknél valamivel hosszabb, ill. rövidebb

(♯) (♭) stb. A zárójelbe tett jelek előfordulása nem állandó

Az eltérések jelölésénél a díszítőhang vagy egész hangcsoportok elmaradását jelöli

Parlando = beszédszerű, szabad előadás
Rubato = laza előadásmód, érzelmileg szabadon nyújtott vagy rövidített hangokkal vagy hangcsoportokkal
Giusto = feszes lüktetésű, kimért tempójú előadásmód
Ossia = vagy, azaz a megadott eltéréssel is lehet énekelni